

ΕΤΟΣ 53ον

20 Νοεμβρίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (2738)

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

*«Έγώ γάρ τά σίγματα τοῦ Ἰησοῦ
ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω»*

Στίς ἡμέρες μας μετρᾶνε πολὺ τά ἀνθρώπινα δικαιώματα. Τά δικαιώματα τοῦ πολι-
τη, τά δικαιώματα τῆς γυναίκας, τά δικαιώματα τῶν μειονοτήτων, τά δικαιώματα τοῦ
παιδιοῦ κ.λπ. Ἐν τούτοις θά ἔχετε παρατηρήσει πὼς περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη
ἐποχὴ ἔχει ἐξαπολυθεῖ ἓνα κύμα βίας. Ἀεροπειρατεῖες, τρομοκρατία, ληστεῖες, βια-
σμοὶ γυναικῶν καὶ μικρῶν παιδιῶν, ψυχολογικὴ βία κι ἄλλα φαινόμενα ἐπιβολῆς
στὴν ἀνθρώπινη συνείδηση.

Ἡ πνευματικὴ βία

Βέβαια δὲ θά ἀναφερθοῦμε σ' αὐτὴ τὴ βία. Θά μιλήσουμε γιὰ τὴ βία ἐναντίον τοῦ
ἑαυτοῦ μας, τοῦ κακοῦ καὶ ράθυμου ἑαυτοῦ μας καὶ γιὰ τὴν ἐπίμονη προσπάθεια νά
ξεριζώσουμε τίς ἀδυναμίες μας καὶ νά ἐξαγνίσουμε τὸν ψυχικὸ μας κόσμο, γράφει
ἓνας σύγχρονος κληρικός. Ὁ Ἰωάννης ὁ Καρπάθιος θά τό πεῖ αὐτὸ χαρακτηριστικά.
Πὼς θά μπορέσουμε νά νικήσουμε τὴν ἁμαρτία ποὺ ἔχει προηγουμένως ἐπιβληθεῖ
στόν ἑαυτό μας; Μὲ τὴ χρῆση βίας. Γιατί, λέγει, ὁ ἄνθρωπος κοπιάζει ὑπερβολικά καὶ
ἐκβιάζει τὴν ἀπώλειά του, ἀγωνιζόμενος πάντοτε νά τοποθετεῖ τὸ λογισμό του ἐπά-
νω πρὸς τὴν ἀγιωσύνη. Τό νά λύνουμε τὴ βία τῶν παθῶν μὲ τὴν πνευματικὴ βία δὲν
ἀπαγορεύεται. Ἐμεῖς, λοιπόν, εἰσφέρουμε τὴ βία μιᾶς προσπάθειας, ἂν καὶ ἀσθενέ-
στατης, καὶ περιμένουμε ἔπειτα νά μᾶς ἔρθει ἡ ἐνίσχυση ἀπὸ ψηλὰ, καθισμένοι στὰ
Ἱεροσόλυμα, δηλ. στὴν ἀδιάλειπτη προσευχὴ καὶ στίς ἄλλες ἀρετές.

Ἐπίσης ὁ Νεΐλος ὁ ἀσκητὴς γράφει· Ὁ ταλαιπωρημένος ἄνθρωπος συνήθως
στρέφεται πάντοτε σ' αὐτὰ ποὺ τὸν βλάπτουν. Ἐμεῖς ὅμως ἄς καταπολεμήσουμε τὴ
βία μὲ τὴ βία. Γιατί αὐτὸς ποὺ ἀγωνίζεται πρέπει νά διορθῶναι κάθε βρώμικη σκέψη,
νά ὀργίζεται πρὸς τὸν ἑαυτό του καὶ νά ἐπικαλεῖται τὸ Ἄνωτερο ὄν, πρὶν ὁ λογισμὸς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. στ' 11-18)

Οι χριστιανοί καί ἡ «καινή κτίσις»

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ κανηῶσιν. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο κανηᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοι κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

του πέσει σέ ἀποχαύνωση καί μαθηθακότητα. Ἔτσι εἶναι ἀπαραίτητο νά λεπτύνει τή σάρκα του πού πάχυνε, γιατί παχιά κοιλιὰ δέν μπορεῖ νά γεννήσει λεπτό νοῦ. Ὁ ἴδιος ὁ ἅγιος κάνει λόγο γιά βία εὐλαβικοῦ ζήλου πού νικαίει τή βία τῆς ἀδιαφορίας καί τῆς ἀπερίγραπτης ἀποχαύνωσης. Συνήθως μιά συνήθεια ἀντικαθίσταται ἀπό μιά ἄλλη συνήθεια.

Πῶς ἐκδηλώνεται ἡ πνευματικὴ βία;

Πῶς ἐκδηλώνεται ἡ βία αὐτὴ κατὰ τὸν ἅγιο Μακάριο τὸν Αἰγύπτιο; Νά συμμορφώσουμε τὸν ἑαυτό μας στὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Νά μποῦμε, λέγει ὁ ἅγιος, μέσα στὴν καρδιά μας καί νά κάνουμε πόλεμο ἐναντίον τοῦ Σατανᾶ. Νά μισήσουμε τὸν κακὸ ἑαυτό μας καί τὴν ψυχὴ μας (δηλ. τὰ πάθη μὲ τὰ ὁποῖα ταυτίζεται ἡ ψυχὴ μας). Ἡ ἀμαρτία μπῆκε μέσα στὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς μας καί μᾶς ἔχει ἀλλοιώσει τὸ χαρακτῆρα πού μᾶς χάραξε ὁ Θεός.

Νά βάλουμε τὸ θέλημά μας. Δέν ἀρκεῖ ἡ χάρη, χρειάζεται καί ἡ δικὴ μας θέληση. Νά κάνουμε καλὴ χρῆση τῆς ἐλευθερίας μας (ἀγρυπνία, ἀνδρεία, σπουδὴ καί ἐλευθερία). Ἡ δυναστεία τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἐγὼ δέν φεύγει εὐκοῦλα. Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ γίνεταί ἀνεργὸς χωρὶς τὴ δικὴ μας προσπάθεια καί βία. Ἐάν ἐνεργήσει χωρὶς τὸ δικό μας ἀγῶνα ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, τότε μπορεῖ νά ὑψηλοφρονήσουμε καί νά πάθουμε ζημιές πνευματικές. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος γράφει πῶς ὁ μοναχὸς εἶναι «βία φύσεως δινηκῆς».

Εἶπε ἓνας Γέροντας· «Ἐάν ἓνας Μοναχὸς κοπιᾷ δι' ὀλίγας ἡμέρας, ἀμειβῆ δέ κατοπιν καί ἐκ νέου κοπιᾷ καί πάλιν ἀδιαφορεῖ, ὁ Μοναχὸς αὐτὸς ποτέ του δέν κατορθώνει τίποτε, οὔτε καί ἀποκτᾷ ὑπομονήν». Τὰ ἴδια ἰσχύουν καί γιὰ τοὺς ὑπόλοιπους χριστιανοὺς.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, κυττάτε μέ πόσον μεγάλα γράμματα σᾶς ἔγραψα μέ τό χέρι μου. Ὅσοι θέλουν νά φανοῦν εὐάρεστοι μέ μέσα ἐξωτερικά, αὐτοί σᾶς ἀναγκάζουν νά περιτέμνεστε, ἀπλῶς καί μόνον γιά νά μή καταδιώκωνται διά τό κήρυγμα περί τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Διότι οὔτε αὐτοί πού περιτέμνονται, φυλάττουν τόν νόμο, ἀλλήλᾳ θέλουν νά περιτέμνεστε σεῖς, διά νά καυχηθοῦν γιά τήν συμμόρφωσίν σας εἰς ἕνα ἐξωτερικόν τύπον. Εἰς ἐμέ δέ μή γένοιτο νά καυχηθῶ διά τίποτε ἄλλο παρά διά τόν σταυρόν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διά τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος εἶναι σταυρωμένος ὡς πρός ἐμέ, καί ἐγώ εἶμαι σταυρωμένος ὡς πρός τόν κόσμον. Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε ἡ περιτομή οὔτε ἡ ἀκροβυστία ἔχουν ἀξίαν, ἀλλήλᾳ ἡ νέα δημιουργία. Καί ὅσοι βαδίσουν σύμφωνα μέ τόν κανόνα τοῦτον, εἰρήνη ἄς ἔλθῃ εἰς αὐτούς καί εἰρε-
**ος, καί εἰς τόν Ἰσραήλ τοῦ Θεοῦ. Εἰς τό ἔξης ἄς μή μέ ἐνοχλῇ κανεῖς, διότι ἐγώ βα-
σταζῶ εἰς τό σῶμά μου τά σημάδια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μέ τό πνεῦμα σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζαίτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τά πνευματικά ἀγωνιστικά κίνητρα

Ποιά εἶναι τά κίνητρα γιά νά πολεμήσει κάποιος πνευματικά; Ἡ ἐλπίδα τῆς διορθώσεως. Νά ἔχει ριζωμένη μέσα του τήν ἐλπίδα πῶς κάποτε ὁ Θεός θά τόν λυτρώσει ἀπό τόν ἀγῶνα. «Ἐάν σήμερα δέν λυτρώθηκα, πάντως αὔριο». Ὁ γεωργός σπείρει μέ τήν ἐλπίδα κι ὁ πιστός ἀγωνίζεται «ἕως οὔ ἐλθῶν ὁ Κύριος οικήσῃ ἐν αὐτῷ ἐν πάσῃ αἰσθήσει καί ἐνεργεῖα Πνεύματος», γράφει ὁ Πατερικός λόγος.

Ἡ δύναμη τῶν ἀγωνιζομένων εἶναι νά μήν μικροψυχήσουν στίς ἀποτυχίες τους. Στήν ἐποχή μας πού ὄλοι ἐπιζητοῦν τήν ἄνεση, ὁ λόγος γιά τήν ἀγία βία φαίνεται δυσάρετος. Ποιό ὅμως ἔργο γίνεται χωρίς κόπο; Γιά τά ὑλικά φθειρούμε ἀκόμη καί τήν υἰεῖα μας. Γιά τά πνευματικά δέν πρέπει νά βάλουμε κάποιο κόπο στή ζωή μας; Νά μήν περιποιούμαστε ὄλο τόν ἑαυτοῦλη μας. «Ὁ θέλων εὐδοκιμῆσαι καί εὐαρεστῆσαι Χριστῷ ὀφείλει βιάζεσθαι ἑαυτόν», κατά τοῦς Πατέρες. Ὅλα αὐτά θά μάς ἐπιφέρουν ἀπ' τή νάρκη καί θά μάς ὀδηγήσουν στήν ἐγρήγορση. «Ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν βιάζεται καί βιασαί ἀρπάξουσιν αὐτήν» (Ματθ. 12, 12). ➡

20 Νοεμβρίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ

Προεόρτια τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου·

Γρηγορίου Δεκαπολίτου († 816) ὁσίου καί Πρόκλου πατριάρχου

Κωνσταντινουπόλεως († 447).

Ἦχος: πλ. α' – Ἑωθινόν: ΙΑ' – Ἀπόστολος: Γαλ. Σ' 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ' 16 - 21.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Νοεμβρίου, ΙΓ' Λουκά.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β' 4 - 10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη' 18 - 27.

ΣΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Παναγία, γιά νά δανειστούμε λέξεις ἀπό τά τροπάρια τῆς ἑορτῆς, γίνεται μέ τήν εἰσοδὸς τῆς καί τήν παραμονή τῆς στό ναό «ὁ ναός ὁ ἔμπυχος τοῦ μεγάλου Βασιλέως», ὁ «θεοχώρητος ναός», «ὁ οὐρανός ὁ νοητός», «ὁ καθαρώτατος ναός τοῦ Σωτῆρος». Ἐτσι ὁ ναός τοῦ νόμου (πρόκειται γιά τό ναό τοῦ Ζοροβάβελ, πού ὑστεροῦσε σέ λαμπρότητα ἀπό ἐκεῖνον τοῦ Σολομῶντα) γίνεται τύπος καί σύμβολο τῆς Παρθένου. Αὐτή μέ τήν προετοιμασία τῆς στό ναό τοῦ Θεοῦ θά γίνει ἀργότερα ὁ ναός τοῦ Σώματος τοῦ Υἱοῦ τῆς. Τρέφεται μέ οὐράνιο ἄρτο, γιατί θά γεννήσει τόν Ἄρτο τῆς ζωῆς.

Ἐτσι ἡ ἱερῆ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου καί ἡ σχετική εἰκόνα ὑπηρετοῦν ἓνα βαθύτερο σκοπό: χειραγωγοῦν τόν πιστό στό μυστήριό τῆς σάρκωσης τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἡ εἰσοδος τῆς Θεοτόκου στό ναό εἶναι τό προοίμιο τῆς εὐνοίας τοῦ Θεοῦ στους ἀνθρώπους, ἡ προκέρυξη τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, ἡ προαναγγελία τοῦ Χριστοῦ καί ἡ πραγματοποίηση τοῦ σχεδίου τῆς θείας οἰκονομίας.

(Ἀπό τήν ἔκδοσή μας «Ὁ Μυστικός κόσμος τῶν βυζαντινῶν εἰκόνων», τ.β').

Κανένας δέ νίκησε ἀκόμη καί τό παραμικρό πάθος ζώντας μέσα στή ραθυμία καί στή ραστώνη. Κανείς ποτέ δέν μπῆκε στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν μέ ἄνεση. Ὅλοι βαστάζουμε τά στίγματα τοῦ Κυρίου ἐπάνω μας, ἐάν ἀγωνιζόμαστε τόν καθόλου ἀγῶνα τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Μπορεῖ νά φαίνεται πῶς ὁ ἀγῶνας αὐτός ἔχει μιά σκληρότητα καί μιά τραχύτητα, καί σήμερα μάλιστα πού ὄλοι εἴμαστε μαθητακοί καί μικρόψυχοι γιά ἀγῶνες, φαίνεται καί λίγο ἄχαρις. Παρ' ὅλα αὐτά εἶναι ἀπαραίτητη αὐτή ἡ εὐλογημένη βία, γιά νά κυριαρχήσουμε πάνω στά πάθη μας καί στίς ἁμαρτίες μας καί νά γίνουμε πνευματικοί ἀνθρώποι. Ἄς εὐχνηθοῦμε νά τό καταλάβουμε ὄλοι μας καί νά ἀρχίσουμε νά ἀγωνιζόμαστε γιά τή σωτηρία μας. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδес. ἴω.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν δρόμο τοῦ Λήμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἓνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>